

Night Is On The Downland
John Masefield

Night is on the downland, on the lonely moorland,
On the hills where the wind goes over sheep-bitten turf,
Where the bent grass beats upon the unploughed
poorland
And the pine woods roar like the surf.

Here the Roman lived on the wind-barren lonely,
Dark now and haunted by the moorland fowl;
None comes here now but the peewit only,
And moth-like death in the owl.

Beauty was here, on this beetle-droning downland;
The thought of a Cæsar in the purple came
From his palace by the Tiber in the Roman townland
To this wind-swept hill with no name.

Lonely Beauty came here and was here in sadness,
Brave as a thought on the frontier of the mind,
In the camp of the wild upon the march of madness,
The bright-eyed Queen of the blind.

Now where Beauty was are the wind-withered gorses
Moaning like old men in the hill-wind's blast,
The flying sky is dark with running horses
And the night is full of the past.

Ніч Вкрила Схили
пер. з англ. **Лідії Михайлинин**,
студентки англійського відділення
факультету іноземних мов,
керівник: доц. Л.М. Ікалюк;
III місце у конкурсі
«Кращий художній переклад» (2016),
Харківський національний університет
імені В.Н. Каразіна

Ніч тьмою вкрила схили й болота самітні,
На пагорбах вітрець дёрен колише,
Похилена трава б'є по не зораній землі,
А ліс сосновий, мов прибій реве та дише.

На цій самотній пустці римлянів сліди,
Та зараз темінь тут, і лиш птахів притулок,
Сюди самотня чайка прилетить вряди-годи,
А ще сова знаходить порятунок.

Колись краса буяла в цій долині,
Допоки Цезар військо не привів,
З палацу, що лежить на тихім Тібрі,
До безіменних схилів цих, і пагорбів.

Краса самотня завітала в тузі,
Хоч одинока та така смілива,
Зіграла марш безумства та ілюзій,
Незрячих Королева норовлива.

Зникла й краса, поблякла на холоднім вітрі,
Із диким криком між горбів розтала,
Стадо коней здійняло пил в повітрі,
Минувшина ніч палко обійняла.

Довідково:

John Masefield / Джон Мейсфілд

English poet and writer, Poet Laureate of the United Kingdom from 1930.

Among his best known works are the children's novels *The Midnight Folk* and *The Box of Delights*, and the poems "Sea-Fever" and "The Everlasting Mercy". The latter one shocked literary orthodoxy with its phrases of a colloquial coarseness hitherto unknown in 20th-century English verse.

[<https://www.britannica.com/biography/John-Masefield-British-poet>,
https://en.wikipedia.org/wiki/John_Masefield]

John Masefield

BORN

June 1, 1878

Ledbury, England

DIED

May 12, 1967 (aged 88)

Abingdon-on-Thames, England

TITLE / OFFICE

Poet Laureate (1930-1967)

NOTABLE WORKS

"Dauber"

"Reynard the Fox"

"Salt-Water Ballads"

"The Everlasting Mercy"

MOVEMENT / STYLE, GENRE

Poetry, children's novels

AWARDS AND HONORS

Shakespeare Prize

[<https://www.britannica.com/biography/John-Masefield-British-poet>,
https://en.wikipedia.org/wiki/John_Masefield]